

การวิเคราะห์เนื้อหา “วารสารการประมง”¹

A content analysis of “Thai Fisheries Gazette”

วัฒนา คงวัฒนานนท์², ดร.ชุตินา สัจจนันท์³,
พิบูลศิลป์ วัฒนะพงศ์⁴, มัทนา แสงจินดาวงษ์⁵

Watana Kongwatananonda, Dr. Chutima Sacchanand,
Piboonsilp Watanapongse, Mathana Sangjindavong

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาและศึกษาพัฒนาการของเนื้อหา “วารสารการประมง” ประชากรคือ “วารสารการประมง” ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม-มีนาคม พ.ศ.2491 ถึงปีที่ 60 ฉบับที่ 6 เดือนพฤศจิกายน-ธันวาคม พ.ศ.2550 จำนวน 294 ฉบับ รวม 2,905 บทความ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวิเคราะห์เนื้อหา ใช้สถิติเชิงพรรณนา ด้วยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และคำนวณหาสมการเส้นแนวโน้ม โดยวิเคราะห์ความชันพิจารณาการเปลี่ยนแปลงของค่าตัวแปรตามต่อหนึ่งหน่วยของตัวแปรต้นและหาค่าสัมประสิทธิ์ของการตัดสินใจ ผลการวิจัยพบว่า (1) “วารสารการประมง” มีบทความเนื้อหาด้านการเพาะปลูกในน้ำ ร้อยละ 35.87 ด้านการประมงทั่วไป ร้อยละ 18.86 ด้านชีววิทยาและนิเวศวิทยาทางน้ำ ร้อยละ 17.62 ด้านผลิตภัณฑ์ประมง 12.74 ด้านการทำประมง ร้อยละ 11.53 สาขาวิชาอื่น ร้อยละ 3.37 (2) เนื้อหาของบทความด้านการเพาะปลูกในน้ำใน “วารสารการประมง” มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ส่วนเนื้อหาของบทความด้านการประมงทั่วไป ด้านการทำประมง ด้านผลิตภัณฑ์ประมง ด้านชีววิทยาและนิเวศวิทยาทางน้ำ และด้านสาขาวิชาอื่นมีแนวโน้มไม่ชัดเจน

ABSTRACT

The objectives of this research were to analyze the contents of “Thai Fisheries Gazette” and study the development and trends of the contents of the gazette. Two hundreds and ninety four issues with a total of 2,905 articles published between 1948-2007 of the gazette were studied. A content analysis form was used as the research tool. Quantitative data was analyzed using frequencies, percentage, trend line equation and coefficient of determination. The results showed that the contents of “Thai Fisheries Gazette”

¹ บทความจากวิทยานิพนธ์ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

² ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ บริษัทธุรกิจอาหารสัตว์น้ำ จำกัด

³ ศาสตราจารย์ แผนกวิชาสารสนเทศศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

⁴ บรรณารักษ์เชี่ยวชาญระดับ 9 ผู้อำนวยการหอจดหมายเหตุและอดีตผู้อำนวยการสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

⁵ รองศาสตราจารย์ ภาควิชาผลิตภัณฑ์ประมง คณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

were found in the topics of aquaculture(35.87%), fisheries (18.86 %), aquatic biology and ecology (17.62%), fisheries products (12.74%), fishing (11.53%), and other disciplines (3.37%). The articles in the topic of aquaculture were found having the tendency of increasing. While the tendency of articles in the topics of fisheries, fishing, fisheries products, aquatic biology and ecology and other disciplines were found uncertain.

คำสำคัญ: วารสารการประมง, การวิเคราะห์เนื้อหา

Keywords: Thai fisheries gazette, Content analysis

บทนำ

การประมงเป็นวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการเกษตรสาขาหนึ่ง เกี่ยวข้องกับการจัดการและความรู้ความเข้าใจในการประมงซึ่งมีพื้นฐานจากวิชาชีววิทยานิเวศวิทยา สมุทรศาสตร์ เศรษฐศาสตร์และการจัดการเพื่อให้ได้ภาพรวมของการประมง ด้านการจับสัตว์น้ำ การเก็บเกี่ยวพืชน้ำ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การเพาะปลูกพืชน้ำ การประกอบผลิตภัณฑ์ประมง การอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ การนำความรู้ทางชีววิทยาและนิเวศวิทยาทางน้ำไปใช้ (Duarte, Marbá and Holmer, 2007) การประมงมีความก้าวหน้าและพัฒนาการยาวนานกว่า 3,000 ปี มีการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยทุกระดับ อนุปริญญา ปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอกทั่วโลก และมีการจัดทำวารสารด้านการประมงโดยหน่วยงานราชการและเอกชนประเทศสหรัฐอเมริกา แคนาดา และสาธารณรัฐประชาชนจีน เผยแพร่ความรู้ข้อมูลข่าวสารผลการค้นคว้าวิจัยและผลงานวิชาการใหม่ๆ จำนวนมาก โดยเฉพาะในวารสารการประมงที่เก่าแก่ที่สุดในโลกเป็นวารสารวิชาการชื่อ Transactions of the American Fisheries Society (รายไตรมาส) จัดทำโดยสมาคมการประมงอเมริกัน (American Fisheries Society, 2008) ตั้งแต่ ค.ศ. 1872 (พ.ศ. 2415)

ในส่วนวารสารด้านการประมงในประเทศไทย มีทั้งในรูปวารสารวิชาการมุ่งเน้นกลุ่มนักวิชาการ นักวิชาชีพ และวารสารทั่วไปหรือนิตยสารสำหรับผู้ปฏิบัติงานและขอขยายเนื้อหาให้ครอบคลุมเนื้อหาการประมงโดยรวมซึ่งมีชื่อเรื่องเดียวกันคือ “วารสาร

การประมง” จัดทำโดยกรมประมง และเป็นวารสารการประมงฉบับแรก เริ่มออกปีที่ 1 ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2491 มีพัฒนาการการจัดทำทั้งในด้านนโยบายการจัดทำวัตถุประสงค์ กำหนดออก การนำเสนอเนื้อหา วารสารการประมงเป็นแหล่งความรู้ ข้อมูลข่าวสารทางวิชาการด้านการประมงอย่างต่อเนื่องมาตลอดระยะเวลาอันยาวนาน ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้ปฏิบัติงานด้านการประมงจึงเห็นสมควรวิเคราะห์เนื้อหา และศึกษาพัฒนาการของเนื้อหา “วารสารการประมง” อันจะนำไปใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดทำวารสารด้านการประมง การศึกษาค้นคว้าวิจัยของนักวิจัย นักวิชาการ นักวิชาชีพและอาจารย์และนิสิตนักศึกษาด้านการประมง การบริการสารสนเทศด้านการประมง และการพัฒนา การศึกษาวิจัยและองค์ความรู้ด้านการประมงในประเทศไทย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา “วารสารการประมง”
2. เพื่อศึกษาพัฒนาการของเนื้อหา “วารสารการประมง”

วิธีการวิจัย

การวิเคราะห์เนื้อหา “วารสารการประมง” เป็นการวิจัยเอกสารและการวิเคราะห์เนื้อหา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ “วารสารการประมง”ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม-มีนาคม พ.ศ. 2491 ถึงปีที่ 60 ฉบับที่ 6 เดือนพฤศจิกายน-ธันวาคม พ.ศ.2550 จำนวน 294 ฉบับ รวม 2,905 บทความ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวิเคราะห์เนื้อหา ซึ่งผ่านการตรวจสอบหาความตรงโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เป็นอาจารย์ที่มีผลงานวิจัยการวิเคราะห์เนื้อหาวารสาร ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการประมงจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการผลิตวารสารการประมง ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสารสนเทศศาสตร์สาขาประมง และตรวจสอบความเที่ยงของแบบวิเคราะห์เนื้อหา

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบวิเคราะห์เนื้อหา มาตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ MS Excel โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ด้วยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ จัดทำแผนภูมิ คำนวณหาสมการเส้นแนวโน้ม อัตราการเปลี่ยนแปลงจำนวนบทความต่อปี และอธิบายแนวโน้มโดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเปลี่ยนแปลงของค่าตัวแปรตามต่อหนึ่งหน่วยของตัวแปรต้น และหาค่าสัมประสิทธิ์ของการตัดสินใจ (Coefficient of Determination) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรต้นด้วยวิธีการของ บันตินเนส และ ฟังก์ (Buntinas and Funk, 2005)

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์เนื้อหา "วารสารการประมง" มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านเนื้อหา ดังนี้

ตารางที่ 1 เนื้อหาของวารสารการประมง

เนื้อหาของบทความ	จำนวน	ร้อยละ
การประมงทั่วไป	548	18.86
การทำประมง	335	11.53
การเพาะปลูกในน้ำ	1,042	35.87
ผลิตภัณฑ์ประมง	370	12.74
ชีววิทยาและนิเวศวิทยาทางน้ำ	512	17.62
สาขาวิชาอื่น	98	3.37
การประมง	2,905	100.00

ตารางที่ 1 พบว่า บทความส่วนใหญ่มีเนื้อหา ด้านการเพาะปลูกในน้ำ จำนวน 1,042 บทความ (ร้อยละ 35.87) รองลงมาเป็นเนื้อหาด้านการประมงทั่วไปจำนวน 548 บทความ (ร้อยละ 18.86) น้อยที่สุดเป็นเนื้อหา ด้านการทำประมง จำนวน 335 บทความ (ร้อยละ 11.53) และมีเนื้อหาสาขาวิชาอื่น จำนวน 98 บทความ (ร้อยละ 3.37)

ตารางที่ 1.1 เนื้อหาด้านการประมงทั่วไป

เนื้อหาของบทความ	จำนวน	ร้อยละ
อุตสาหกรรมธุรกิจการประมง	207	7.13
การบริหารและจัดการกิจการประมง	238	8.19
การอนุรักษ์ทรัพยากรประมง	103	3.55
การประมงทั่วไป	548	18.86

ตารางที่ 1.1 พบว่า เนื้อหาของบทความด้านการประมงทั่วไป ส่วนใหญ่เป็นหัวข้อย่อยการบริหารและจัดการกิจการการประมง จำนวน 238 บทความ (ร้อยละ 8.19) รองลงมาเป็นหัวข้อย่อยอุตสาหกรรมธุรกิจการประมง จำนวน 207 บทความ (ร้อยละ 7.13) น้อยที่สุดเป็นหัวข้อย่อยการอนุรักษ์ทรัพยากรประมง จำนวน 103 บทความ (ร้อยละ 3.55)

ตารางที่ 1.2 เนื้อหาด้านการทำประมง

เนื้อหาของบทความ	จำนวน	ร้อยละ
การสำรวจแหล่งประมง	122	4.20
เครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์การทำประมง	84	2.89
วิธีการทำประมงน้ำจืด	6	0.21
วิธีการทำประมงทะเล	28	0.96
วิธีการทำประมงน้ำกร่อย	4	0.14
วิธีการทำประมง(ไม่ระบุ)	5	0.17
การจับปลา	60	2.07
การจับสัตว์น้ำมีเปลือกหุ้มลำตัว	25	0.86
การจับสัตว์น้ำอื่นๆ	1	0.03
การทำประมง	335	11.53

ตารางที่ 1.2 พบว่า เนื้อหาของบทความด้านการทำประมงส่วนใหญ่เป็นหัวข้อย่อยหัวข้อย่อยการสำรวจแหล่งประมง จำนวน 122 บทความ (ร้อยละ 4.20) รองลงมาเป็นเครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์การทำประมง จำนวน 84 บทความ (ร้อยละ 2.89) น้อยที่สุดเป็นหัวข้อย่อยการจับสัตว์น้ำอื่นๆ ได้แก่ การจับวาฬ จำนวน 1 บทความ (ร้อยละ 0.03)

ตารางที่ 1.3 เนื้อหาด้านการเพาะปลูกในน้ำ

เนื้อหาของบทความ	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการเพาะปลูกในน้ำ	36	1.24
การเพาะเลี้ยงปลา	326	11.22
การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีเปลือกหุ้มลำตัว	252	8.67
การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอื่นๆ	26	0.90
การเพาะปลูกพืชน้ำ	28	0.96
โภชนาการสัตว์น้ำ	113	3.89
โรค ศัตรูและการป้องกันรักษา	137	4.72
การปรับปรุงสายพันธุ์สัตว์น้ำ	118	4.06
การปรับปรุงสายพันธุ์พืชน้ำ	6	0.21
การเพาะปลูกในน้ำ	1,042	35.87

ตารางที่ 1.3 พบว่า เนื้อหาของบทความด้านการเพาะปลูกในน้ำส่วนใหญ่เป็นหัวข้อย่อยการเพาะเลี้ยงปลา จำนวน 326 บทความ (ร้อยละ 11.22) รองลงมาเป็นหัวข้อย่อยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีเปลือกหุ้มลำตัว จำนวน 252 บทความ (ร้อยละ 8.67) น้อยที่สุดเป็นหัวข้อย่อยการปรับปรุงสายพันธุ์พืชน้ำ จำนวน 6 บทความ (ร้อยละ 0.21)

ตารางที่ 1.4 เนื้อหาด้านผลิตภัณฑ์ประมง

เนื้อหาของบทความ	จำนวน	ร้อยละ
ชนิดของผลิตภัณฑ์ประมง	90	3.10
การดูแล ขนส่ง เก็บรักษา	75	2.58
ถนอมผลิตภัณฑ์ประมง		
ความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ประมง	35	1.20
คุณภาพและมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ประมง	46	1.58
การค้า การตลาดการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประมง	124	4.27
ผลิตภัณฑ์ประมง	370	12.74

ตารางที่ 1.4 พบว่า เนื้อหาของบทความด้านผลิตภัณฑ์ประมง ส่วนใหญ่เป็นหัวข้อย่อยการค้า การตลาด การจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประมง จำนวน 124 บทความ (ร้อยละ 4.27) รองลงมาเป็นหัวข้อย่อยชนิดของผลิตภัณฑ์ประมง จำนวน 90 บทความ (ร้อยละ 3.10) น้อยที่สุดเป็นหัวข้อย่อยความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ประมง จำนวน 35 บทความ (ร้อยละ 1.20)

ตารางที่ 1.5 เนื้อหาด้านชีววิทยาและนิเวศวิทยาทางน้ำ

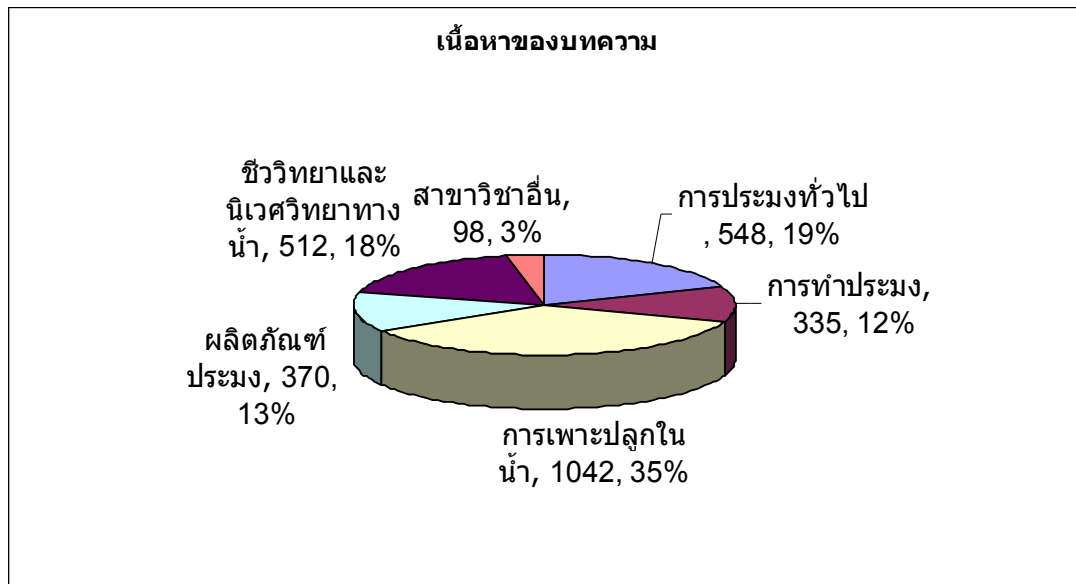
เนื้อหาของบทความ	จำนวน	ร้อยละ
ชีววิทยาของปลา	199	6.85
ชีววิทยาของสัตว์น้ำมีเปลือกหุ้มลำตัว	92	3.17
ชีววิทยาของสัตว์น้ำอื่นๆ	39	1.34
ชีววิทยาของพืชน้ำ	12	0.41
พฤติกรรม การอพยพเคลื่อนย้ายของสัตว์น้ำและการเคลื่อนไหวของพืชน้ำ	74	2.55
มลพิษทางน้ำ	35	1.20
นิเวศวิทยาน้ำจืด	11	0.38
นิเวศวิทยาน้ำทะเล	38	1.31
นิเวศวิทยาน้ำกร่อย	12	0.41
ชีววิทยาและนิเวศวิทยาทางน้ำ	512	17.62

ตารางที่ 1.5 พบว่า เนื้อหาของบทความด้านชีววิทยาและนิเวศวิทยาทางน้ำ ส่วนใหญ่เป็นหัวข้อย่อยชีววิทยาของปลา จำนวน 199 บทความ (ร้อยละ 6.85) รองลงเป็นหัวข้อย่อยชีววิทยาของสัตว์น้ำมีเปลือกหุ้มลำตัว จำนวน 92 บทความ (ร้อยละ 3.17) น้อยที่สุดเป็นหัวข้อย่อยนิเวศวิทยาน้ำจืด จำนวน 11 บทความ (ร้อยละ 0.38)

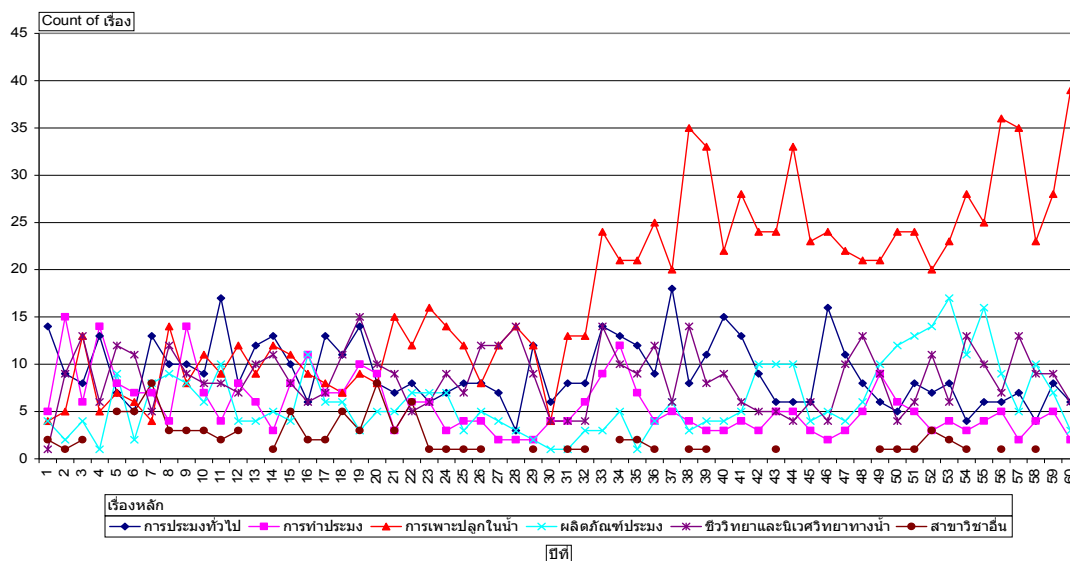
ตารางที่ 1.6 เนื้อหาด้านสาขาวิชาอื่น

เนื้อหาของบทความ	จำนวน	ร้อยละ
สาขาวิชาเกี่ยวข้องกับประมง	73	2.51
สาขาวิชาไม่เกี่ยวข้องกับการประมง	25	0.86
สาขาวิชาอื่น	98	3.37

ตารางที่ 1.6 พบว่า เนื้อหาของบทความด้านสาขาวิชาอื่น ที่เกี่ยวข้องกับการประมงมีจำนวน 73 บทความ (ร้อยละ 2.51) มากกว่าสาขาที่ไม่เกี่ยวข้องกับการประมงซึ่งมีจำนวน 25 บทความ (ร้อยละ 0.86)

ภาพที่ 1 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของเนื้อหาบทความ

ภาพที่ 2 แผนภูมิแสดงพัฒนาการในด้านเนื้อหาของบทความ

การอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์เนื้อหา “วารสารการประมง” มีประเด็นที่น่าสนใจมาอภิปรายผลดังนี้ผลการวิจัยนี้พบว่า บทความส่วนใหญ่เป็นเนื้อหาด้านการเพาะปลูกริ่่น้ำ รองลงมาเป็นประมงทั่วไป และน้อยที่สุดเป็นการทำประมง สอดคล้องกับผลการวิจัย ที่พบว่าเนื้อหาที่พบส่วนใหญ่ในทรัพยากรสารสนเทศทางการประมงเป็นเนื้อหาด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (รุ่งทิวา ศรีณพิพัฒน์, 2535) และสอดคล้องกับผลงานวิจัย ที่พบว่าวารสารทางการเกษตรเป็นเนื้อหาด้านสัตวศาสตร์ (ณัฐจารีรัตนกนกพร, 2537; จิราภรณ์ ชื่นปรีชา, 2539 ; พรทิพย์สว่างเนตร, 2548) ทั้งนี้เพราะการเพาะปลูกริ่่น้ำส่วนที่เป็นสัตว์น้ำ ใช้เทคนิคการผลิต โภชนาสรีรวิทยา โรคศัตรูและการป้องกันรักษา การปรับปรุงสายพันธุ์ เหมือนกับสาขาวิชาสัตวศาสตร์ ส่วนเนื้อหาการทำประมงมีน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการทำประมงเป็นการปฏิบัติมากกว่า ทฤษฎี (Historica Foundation of Canada, 2007; Columbia University Press, 2007; Green, 2007)

ผลการวิจัยนี้พบว่า เนื้อหาของบทความด้านการเพาะปลูกริ่่น้ำมีมากกว่าเนื้อหาของบทความด้านอื่นมาตั้งแต่ปีที่ 31 (พ.ศ. 2521) จนถึงปีที่ 60 (พ.ศ. 2550) อย่างเห็นได้ชัด เนื้อหาของบทความด้านการเพาะปลูกริ่่น้ำมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอัตราสูงที่สุด สอดคล้องกับพัฒนาการของวิทยาศาสตร์การประมงตามที่กรีน (Green, 2007) กล่าวว่า การเพาะปลูกริ่่น้ำนับว่าเป็นปรากฏการณ์ร่วมสมัย สัตว์น้ำจำนวน 430 ชนิดถูกนำมาเพาะเลี้ยงตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 20 และสัตว์น้ำจำนวน 106 ชนิดเริ่มเพาะเลี้ยงตั้งแต่ ค.ศ. 1997 (พ.ศ. 2540) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 4 พ.ศ. 2520-2524 ส่งเสริมให้อนุรักษ์ทรัพยากรประมงและเร่งรัดพัฒนาการประมงน้ำกร่อยโดยมุ่งส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งให้เพียงพอกับความต้องการบริโภคภายในประเทศและการส่งออกต่างประเทศ โดยเฉพาะกุ้งทะเลซึ่งนำมาเน้นย้ำอีกครั้งในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545-2549 และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550-2554 โดยเพิ่มการวิจัยและพัฒนากุ้งให้

เป็นการเพาะเลี้ยงและแปรรูปให้มีคุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัยเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้บริโภคในระยะยาว (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2551)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลจากการวิเคราะห์เนื้อหา “วารสารการประมง” ตั้งแต่พ.ศ.2491จนถึง พ.ศ. 2550 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1.1 ผู้บริหารกรมประมง ใช้เป็นแนวทางพัฒนาการจัดทำวารสารการประมง

1.2 นักวิจัย นักวิชาการ นักวิชาชีพ อาจารย์นิสิตและนักศึกษาด้านการประมงสามารถใช้ผลการศึกษาในครั้งนี้ เป็นแนวทางการศึกษาค้นคว้าวิจัยในสาขาย่อยทางการประมงที่ยังมีจำนวนน้อย ได้แก่ การอนุรักษ์ทรัพยากรประมง การทำประมงน้ำจืดและชายฝั่งหรือการทำประมงทะเลเล็ก การเพาะปลูกพืชน้ำเพื่อเป็นอาหารและแหล่งพลังงาน ไกชนสรวิทย์ของพืชน้ำ โรคศัตรูและการป้องกันรักษาพืชน้ำ นิเวศวิทยาน้ำจืด

1.3 นักสารสนเทศ บรรณารักษ์สามารถใช้ผลการวิจัยนี้ เข้าถึงสารสนเทศจากวารสารการประมงและเป็นแนวทางการบริการสารสนเทศด้านการประมง

1.4 สถาบันการศึกษา สถาบันวิชาการวิชาชีพด้านการประมงสามารถใช้ผลการศึกษาในครั้งนี้เป็นแนวทางสนับสนุนการศึกษาค้นคว้าวิจัยและสร้างองค์ความรู้ด้านการประมงในประเทศไทย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

2.1 วิเคราะห์เนื้อหา “วารสารการประมง” อย่างต่อเนื่อง ทุก 5 ปี

2.2 ประเมินคุณภาพเนื้อหา “วารสารการประมง”

2.3 วิเคราะห์บทความทางด้านการประมงในวารสารและนิตยสารอื่นๆ

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รศ.ดร. ประทักษ์ ตาบทพิทยวรรณ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อ.ดร.ปกรณ อุ่นประเสริฐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ศ.ดร.ชุดิมา สัจจามันท์ กรรมการที่ปรึกษา อ.พิบูลศิลป์ วัฒนพงษ์ และรศ. มัทนา แสงจินดาวงษ์ กรรมการที่ปรึกษาร่วม ขอขอบคุณห้องสมุด W.E.JOHNSON กรมประมงและห้องสมุดคณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ให้ความสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูล “วารสารการประมง” ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาราช ที่สนับสนุนทุนอุดหนุนในการทำวิทยานิพนธ์ส่วนหนึ่ง

เอกสารอ้างอิง

- จิราภรณ์ ชื่นปรีชา. (2539). การวิเคราะห์วารสารวิชาการทางการเกษตรที่พิมพ์เผยแพร่โดยสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ณัฐภา รัตนกกนกร. (2537). การผลิตวารสารทางการเกษตรในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พรทิพย์ สว่างเนตร. (2548). การวิเคราะห์เนื้อหาวารสารสาขาวิชาพืชศาสตร์ พ.ศ. 2543-2547. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รุ่งทิพา ศรีณยพิพัฒน์. (2535). การผลิตทรัพยากรสารสนเทศทางการประมงในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ . (2551). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ**. ค้นข้อมูล 27 พฤศจิกายน 2551 , จาก [http://www.nesdb.go.th/ Default.aspx?tabid=62](http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=62)
- American Fisheries Society. (2008). AFS Online Journals – Journal. Retrieved September 24, 2008., from <http://afs.allenpress.com/perlerv/?request=get-archive>
- Buntinas, M. & Funk, G. M. (2005). **Statistics for the sciences**. Singapore: Thomson Learning.
- Columbia University Press. (2007). AQUACULTURE, The Columbia Encyclopedia, Sixth Edition 2007. Retrieved October 1, 2007, from <http://www.encyclopedia.com/doc/1E1-aquacult.html>
- Duarte, C. M., Marb, N., & Holmer, M. (2007). Rapid Domestication of Marine Species. *Science*, 316(5823), 382–383.
- Green, B. W. (2007). Aquaculture” Microsoft Encarta Online Encyclopedia 2007. Retrieved October 1, 2007, from <http://encarta.msn.com>
- Historica Foundation of Canada. (2007). Origins of Aquaculture” The Canadian Encyclopedia. Retrieved October 1, 2007, from [http://www.thecanadianencyclopedia.com/ index.cfm?PgNm=TCE&Params=A1SEC816104](http://www.thecanadianencyclopedia.com/index.cfm?PgNm=TCE&Params=A1SEC816104)